

Českomoravská

NÁRODNÍ POUŤ

Einsiedeln

7. června 2009

11.00 – 12.15 **Příležitost k přijetí svátosti smíření** ve zpovědní kapli.
Vchod přes budovu gymnasia vlevo vedle baziliky.

12.15 **Sraz poutníků před bazilikou a průvod do kostela.**
Národní kroje jsou vítány!

12.30 **POUTNÍ MŠE SVATÁ**
*Hlavní celebrant je Otec biskup Petr ESTERKA z Kalifornie, odpovědný za české krajanské misie ve světě.
Při mši sv. se bude udělovat i svátost biřmování!
Na varhany nás doprovází paní Dr.med. Odette Branná z Luzernu.*

Zakončení pouti hned po mši svaté pozdravem Panně Marii.

MOŽNOST SPOLEČNÉHO OBĚDA po skončení mše sv. v restauraci „Drei Könige“ na náměstí za parkovištěm.

Upozornění: Bohoslužby v sobotu 6.6. ve Winterthuru a v neděli 7.6. v Bernu a Zürichu **SE NEKONAJÍ!**

Pro velký ohlas meditací Otce Stanislava na téma odpuštění a smíření, uvádíme některé z jeho myšlenek, které nám nabídl při letošní postní duchovní obnově ve Flüeli (vhodně tím navazujeme na téma "NEODPUŠTĚNÍ" z prvního čísla letošního Hlasu misie)

P. Stanislav PACNER ve Flüeli 5.4.2009

Důležitost odpuštění

Stalo se, co se stát nemělo. Cítíme se poškozeni, zrazeni, pomluveni, uraženi, odstrčeni, psychicky zraněni. Trvá to již dlouho, stále se tím trápíme, stále se to nelepší. Tento zážitek na nás leží jako balvan. Toho, kdo nám to způsobil, nenávidíme a v jedné chvíli proneseme tato slova: *já mu (já jí) nikdy neodpustím*. Určitě jste se s tím buď ve svém životě nebo v životě někoho blízkého či známého setkali.

Je však dnes prokázáno, že následky takového zatvrzelého postoje, vyjádřeného slovem "neodpustím", jsou i fyzického rázu. Často se objevují: *bolesti zad a krční páteře, žaludeční problémy, deprese, úzkost, popudlivost, smutek, nespavost, přetaženost, neklid, bezdůvodné obavy...* a podobné potíže.

Za této situace je dobré se zastavit nad několika závěry z praxe těch, kteří pomáhají druhým odpustit:

- Když neodpustíte, tak se rozhodnete trpět. Neodpuštění je recept na utrpení.
- Nenávisť, kterou k někomu cítíte, vás vyčerpává.
- Zlost, kterou cítíte k někomu, kdo vám ublížil, se obrací ve vašem nitru proti vám.
- Nesmiřitelnost znamená zbavení se naděje na klidnou budoucnost.
- Lpění na zranění z minulosti znovu a znovu jitrí dříve utržené rány.
- Nesmiřlivým postojem k druhému člověku, svazujete v prvé řadě sami sebe.

- Stojíte-li neúprosně na svém postoji, stavíte si překážky k radostnějšímu životu.

- Je možné, že nejste schopni odpustit, protože jste sami (např. ve svém mládí) nikdy odpuštění nezažili.

- Je možné, že jste expertem v kritizování, v hanění druhých, v ponižování viníka a obviňování ho, ale nejste dost schopní udělat něco pro to, aby se situace zlepšila.

- Příčinou neochoty odpustit je často strach z toho, co by bylo, kdybychom přestali někoho obviňovat.

- Nepřátelství, zloba a nenávisť začíná obvykle tím, že hledáme někoho, na koho bychom mohli svést to, co se nám nedaří, co jsme sami zkazili.

- Máte-li v hlavě pomstychtivé myšlenky, projevuje se tento váš postoj na vašem agresivním jednání, na vaší špatné náladě a na vašem duševním zdraví. Ukáže se to časem i v činnosti imunitního systému a ve zhoršení vašeho tělesného zdraví (příznaky viz výše).

Je proto dobré si uvědomit, že ***pomstychtivými myšlenkami a neodpuštěním zraňujeme v první řadě sami sebe!*** Znovu to zdůrazňuji: ***Pomstychtivými myšlenkami a neodpuštěním zraňujeme v první řadě sami sebe!***

Je to zvláštní. Jakoby v nás byla oblast, která nás přesvědčuje, že štěstí musíme hledat mimo sebe, v materiálním světě, v hromadění věcí. A když se nám to nedaří, hledáme nutně viníka – někoho, kdo nám způsobil, že nám není dobře, jak bychom si přáli. Obviňujeme ho z toho, žijeme v nenávisti, konfliktech a strachu. Vyhýbá se nám radost, pokoj, spokojenost a pocit štěstí. Tato oblast v nás nevěří v sílu odpuštění a lpí na tom neodpouštět druhým lidem, ba ani sami sobě. Vede nás k představě, že tím, když někomu neodpustíme a budeme ho dále trestat, dosáhneme štěstí; že nenávisť a zlobou odvrátíme domnělé zlo, které se nám stalo. Zakrývá nám pravdu, že *pomstychtivými myšlenkami a neodpuštěním zraňujeme v první řadě sami sebe!* Tyto myšlenky nás vedou dokonce k tomu, že začínáme věřit, že i Bůh je pomstychtivý.

"Neodpuštění je spirála vedoucí dolů, do stále větší nenávisti. Lidé pak žijí vedle sebe, ale jsou si

na míle vzdáleni, protože si neodpustili. A to, co je mezi nimi jako stěna, může být vybudováno z maličkostí." (Johann Ch. Arnold)

CO ODPUŠTĚNÍ JE A NENÍ

Abychom mohli odpustit, je důležité si uvědomit, co odpuštění **není**:

- Není *nechtí* zabývat se tím, co se stalo.

- Není *omluvou*. Omluva uznává, že ten druhý měl dobré důvody k tomu, co mi udělal. Omluva se vztahuje na případy, kdy jde o nepatrnou věc: např. že jsem rozbil talířek, nepřišel včas, udělal gramatickou chybu... Zde není na místě žádat o odpuštění, ale jen o omluvu. O odpuštění je třeba hovořit jen tam, kde jde o nespravedlnost v nejširším smyslu slova, o skutečný, opravdový, a ne jen domnělý, mravně negativní čin. Tam, kde takový čin nebyl spáchán, tam je na místě hovořit o omluvě.

- Není *zapomenutím*. Zapomenutí je selhání paměti, čin špatné paměti, která zapomene urážku nebo poškození. Prostě to, co bylo, vypadne z vědomí. Ten, kdo odpouští, si dobře pamatuje, co se stalo se všemi detaily (i když je to vždy subjektivní)

- Není *schvalováním* nebo *podporováním* špatnosti, která se stala.

- Není *předstíráním* toho, že vše je v pořádku, když cítíme, že tomu tak není.

- Není ještě *usmířením*, tedy zvonastolením původního vztahu, ale je prvním krokem na cestě ke smířování nepřátel. Cílem odpuštění nemusí vždy být usmíření. Jsou situace, kdy pokračování ve vztahu, který byl před krizovou událostí, není žádoucí (např. agresivní alkoholik, násilník, toxikoman...) Návrat do nebezpečného vztahu nemusí být vždy žádoucí, ale odpuštění tomu, kdo se chová nefér, je žádoucí vždycky.

Co tedy odpuštění **je**? Odpuštění má dvě strany:

1. Ochotou *vzdát* se vlastního práva na rozmrzelost (tedy na vztek, zlost, zášť), ochotou *vzdát* se negativního posuzování a netečného chování k člověku, který mě nespravedlivě zranil.

2. A na druhé straně to znamená *pěstovat* v sobě k němu postoj šlechtnosti, velkorysosti, nezaslouženého slitování, a dokonce i lásky.

Jednoduše řečeno: **Odpuštění je**

vědomý čin, který mi umožňuje, aby se vzájemný vztah mezi dvěma lidmi znovu obnovil a otevřel novou budoucnost, na které se dá stavět. K odpuštění nedochází automaticky, je to proces. Tento proces končí nakonec zážitkem velkého pokoje a radosti v srdci.

Proč je důležité odpuštět?

- Protože sami děláme chyby, úmyslné i neúmyslné, a tím druhé zraňujeme.

- Protože sami někdy projevujeme zlou vůli, zlobu, nepřátelství, zákeřnost, zášť, lstivost, záłudnost...

- Protože je třeba v sobě snižovat negativní pocity

- Protože je třeba se k životu postavit pozitivně. Nelze žít pořád v ukřivděnosti.

- Protože mi umožňuje, abych s druhými mohl společně žít.

- A ten hlavní důvod však je, že pokud neodpustíte, nebude fungovat vaše modlitba, není možné, abyste se spojili s Bohem. *(Přinášíš-li tedy svůj dar na oltář a tam se rozpomeněš, že tvůj bratr má něco proti tobě, nech svůj dar před oltářem a jdi se nejprve smířit se svým bratrem; a potom jdi a přines svůj dar. – Mt 5,23-24)*

To je hlavní důvod, proč modlitba tolika lidí nemá sílu: žijí v sobě zášť, zlobu, nenávisť. A vůbec si neuvědomujeme, jak nám to škodí, a to nejen našim modlitbám, ale i naší práci a často i našemu tělesnému zdraví.

Nic takového si Ježíš nepřál. Ježíšovo učení je naprosto jasné: neodpustíš-li, nebudu mít s tebou co do činění. Jestliže neodpustíš, nebo alespoň neusiluješ o odpuštění, nemohu ti pomoci.

(Pokračování v příštím čísle)

MÁJ – MĚSÍC Panny MARIE

O Mariině dětství nám biblické zprávy nic neříkají. Známe však kulturní a hospodářské poměry místa a doby, ve které Maria žila. A její dívčí život se jistě nelišil od ostatních.

Židovské rodiny vychovávaly své dcery s jediným cílem: co nejrychleji je vdát. Životní úlohu ženy viděli Izraelité v manželství. A u rodin z Davidova kmene byl ještě náboženský prvek: snad bude i matkou nebo pramáti slíbeného Mesiáše.

Dívky se tedy přiměřeně svému věku ujímaly domácích prací i prací na poli, pokud rodina nějaké pole měla. Učit se čtení a psaní nepřipadalo v úvahu. Školy byly jen pro chlapce, dívkám žádné vzdělání umožněno nebylo.

Nepochybně však znala žalmy, které se zpívaly při poutích do Jeruzaléma i v rodinném kruhu; v synagógách se zase předčítalo z Mojžíšova zákona a knih proroků. A protože Maria byla – na rozdíl od nás – dítětem kultury paměťové, ne kultury písemné, nepochybně znala mnohé z paměti, jak o tom svědčí i její chvalozpěv: *Magnificat*.

Když dosáhla věku *“na vdávání”*, vybrali jí rodiče ženicha a budoucího manžela tak, jak to je dodnes v Orientě zvykem. Rodiče obou stran určují, koho si má syn či dcera vzít. V případě Marie a Josefa si *“dcera Davidova”* vzala *“syna Davidova”*. *(Zpětně vidíme, že přesto za tím vším bylo skryté jemné Boží řízení!)*

Když se rodiny dohodly, konalo se zasnoubení, což byl právní akt, který se rovnal uzavření manželství. Zasnoubením přešla nevěsta do vlastnictví ženi-

cha. Ještě však asi rok nebydleli spolu, než mladý muž připravil vše pro život své budoucí rodiny. Dvanáct měsíců po zasnoubení se konala slavná svatba a odvedení nevěsty do ženichova domu, a tak začal skutečný manželský a rodinný život. Pokud by si ji nakonec muž nechtěl vzít k sobě (třeba právě z důvodu těhotenství), musel by jí vystavit *“rozlukový–propustný lístek”*. (O tom se zmiňuje evangelista Lukáš, že to Josef na Boží pokyn ve snu neudělal.)

A jak vypadala taková orientální svatba? Ženich si přichází pro nevěstu do jejího otcovského domu. Nevchází však za nevěstou, ale jde k jejímu otci dohodnout poslední záležitosti. Někaké něžnosti nepřicházely v úvahu. Potom mladý muž se svými přáteli odchází k vlastnímu domu. Nevěsta se svými družkami ho následuje, ihned vejde do domu a již se na veřejnosti neobjeví. Mladý muž s hosty zůstává venku. Tak tedy probíhala židovská svatba a stejné to jistě bylo i v případě Marie a Josefa.

A proč prokazujeme Marii mimořádnou úctu? Protože nám přivedla na svět Mesiáše – Vykupitele, Božího Syna a stala se i naší Matkou, Přímluvkyní a Pomocnicí. A její velikost a příklad pro nás spočívá v tom, jak uměla naslouchat Bohu a s ním spolupracovat!

Cisterciácký ženský klášter **MAGDENAU** u St. Gallenu: Sestra M. Michaela Holzerová z Moravy v den svých prvních (časných) slibů (**2. února 2009**). V současnosti zde žije už pět českých sester: dvě s doživotními sliby, jedna s časnými, jedna novicka a jedna kandidátka. Díky za jejich modlitby také za Českou misii ve Švýcarsku!

PODĚKOVÁNÍ: Upřímně Pán Bůh zaplať Vám všem krajanům a příznivcům České misie ve Švýcarsku za Vaše štědré příspěvky, kterými jste pomohli z velké části snížit schodek v našem loňském rozpočtu

PRAVIDELNÉ ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY

- Zürich:** každou neděli v **19.00** hod. v kryptě kostela Herz-Jezu Wiedikon, Aemtlerstr. 49
- Winterthur:** každou sobotu v **18.00** hod. v kapli P.Marie u kostela St.Ulricha Rosenberg, Seuzacherstr. 1
- Bern:** každou **1.** neděli v měsíci v **09.30** hod. v kryptě kostela Bruder Klaus, Segantinistr. 26
- Aarau:** každou **3.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v sále pod kostelem St.Peter und Paul (u vlak. nádraží)
- Luzern:** každou **4.** neděli v měsíci v **10.00** hod. v kryptě kostela St.Karl u Karlsbrücke, Spitalstr. 93
- Každá středa:** SETKÁNÍ MLÁDEŽE (slovenské i české) v Italské misii na Feldstr. 109 od **20.00** hodin. Italská misie, kostel Don Bosco, Feldstr. 109, Zürich. (**Končí 24.06.2009 a znovu začíná 02.09.2009**)
- Každý čtvrtek:** SPOLEČENSTVÍ MODLITBY v Italské misii na Feldstr. 109, kostel Don Bosco, od **19.45** mše sv., po ní modlitba růžence; v postní době pobožnost „*křížové cesty*“, v měsíci květnu „*májové pobožnosti*“. (**Končí 25.06.2009 a znovu začíná 03.09.2009**)
- První pátek v měsíci:** slovenská mše sv. ve **20.00** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36, Zürich
- Každá poslední neděle v měsíci** – setkání po mši svaté v Zürichu ve farním klubu asi do 21.30 hod. Nápoje zajišťuje misie, malé občerstvení každý sám. Všichni jsou zváni a vítáni!
- Slovenské mše sv.:** v Zürichu: každou neděli v **09.30** hod. v kryptě kostela Liebfrauen, Weinbergerstasse 36
v Basileji: každou **2.** a **4.** neděli v měsíci v **18.00** hod. v kostele Allerheiligen, Neubadstrasse 95.
v Bernu: každou **2.** a **4.** sobotu v měsíci v **17.30** hod. na Taubenstrasse v blízkosti hlavního nádraží
v Ženevě: každou **1.** sobotu v měsíci v **16.00** hod. v kapli sv. Terezie, 14, Avenue Peschier
v Lausann: každou **3.** sobotu v měsíci v **16.00** hod. v Chapelle du Servan, 12, Ch. Eugène-Grasset
Na všech místech slouží slovenský misionář z Zürichu P.František Polák, salesián
(Upozornění: V době OD **1. července** DO **16. srpna** jsou slovenské mše svaté **pouze** v neděli v Zürichu!!!)
- Aktuální informace České i Slovenské misie najdete také na www.slovaci.ch nebo na www.krajane.ch !!!**

MIMOŘÁDNÉ AKCE A VYJÍMKY

26. dubna uplynulo 7 let od úmrtí **Otce Josefa Šimčíka** (+2002). Prosím, projeďte mu svou vděčnost aspoň krátkou vzpomínkou v modlitbě.

*

11. června – čtvrtek – **Slavnost TĚLA a KRVE Páně** – česká mše svatá v **19.45** hod. v Italské misii, Feldstr. 109, Zürich

*

České nedělní bohoslužby ve Švýcarsku končí o víkend **4. a 5. července**; opět začínají **15. srpna** v 18.00 h. ve Winterthuru a **16. srpna** v 10.00 hod. v Aarau a v 19.00 hod. v Zürichu. Během letních prázdnin je Česká misie ve Švýcarsku mimo provoz! Této doby využijte k dvoutýdenní dovolené, návštěvě salesiánů v České republice a také se zúčastníme duchovních cvičení pro salesiány na moravském poutním místě Svatý Hostýn. *Během prázdnin je možné navštívit slovenské bohoslužby v Zürichu: 9.30 hod., Liebfrauenkirche!*

POZVÁNKA DO ŘÍMA: Každý rok se koná v Římě konference Náboženského sdružení krajanů VELEHRAD. Mohou však přijet i nečlenové sdružení a strávit společně týden ve „Věčném městě“. Konference trvá pouze jeden den, jinak se konají prohlídky Říma, návštěvy poutních bazilik, audience se Sv. Otcem, a také celodenní výlet do okolí zakončený ve Frascati u dobrého vína. Kdo by se z krajanů chtěl zúčastnit, ať se sám nahlásí v českém poutním domě Velehrad, 100 165 Roma, Via delle Fornaci 200. **T: 0039-06-636256**, nebo e-mail adresa: velehrad@libero.it ! Letos je pro krajany rezervován poutní dům od **5.10. do 11.10. 2009** ! Pobyť (nocleh + celodenní strava) stojí asi 30,-Euro na osobu a den, ubytování ve 2-3 lůžkových pokojích. Dopravu letadlem nebo vlakem si zařizuje každý sám.

*

Slovenská národní pouť do Einsiedeln ke cti Panny Marie Sedmibolestné, hlavní patronky Slovenska, se koná **13. září 2009**. Začátek pouti ve **12.00** hodin.

Mladá maminka se chlubí sousedce: „Představte si, moje miminko už sedí!“ Udivená sousedka vyhrkne: „Jemine, a za co?“

HLAS MISIE Oběžník České katolické misie ve Švýcarsku. Vydává: P. Špaček Antonín, Brauerstrasse 99, 8004 Zürich. Tel. i Fax: 044 –241 50 25; E-mail Adresse: spacek.misie.ch@email.cz
Tisk: Offset Holend AG - Töpferstrasse. 26, 8045 Zürich (T: 044 - 272 52 76)